

der med stor sikkerhed vil kunne inspirere til den videre debat. Jeg vil indkalde til en teaterkonference den 3. juni, hvor Teaterrådets forslag kan diskuteres med teatermiljøet.

Vi har i dag en teaterlov, der i høj grad baserer aktiviteter på et lokalt og regionalt medansvar for indhold og finansiering, og her tænker jeg på landsdelsscenerne, Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab, de små storbyteatre, abonnementsordning, egnsteater og børneteater. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at kommuner og amter også inddrages i diskussionen af, hvilken fremtid vi ser for os. Med de regionale kulturaftaler har vi i flere amter organiseret den statslige støtte, bl.a. til teateret, på nye måder. Dette er for at give de lokale og regionale aktører større frihed til at tilrettelægge kulturlivet på deres måde.

Vi har i Kulturministeriet gennem længere tid været i gang med at undersøge, hvordan abonnementsordningen kan blive mere fleksibel og tidssvarende. Vi er nået frem til, at abonnementsordningen bør tilpasses de forskellige behov, der eksisterer i hovedstadsområdet, i landsdelsscenebyerne og i resten af landet.

I hovedstadsområdet har jeg bedt koordinationsudvalget for teatrene i Det Storkøbenhavnske Teaterfællesskab om at komme med et forslag til en omlægning af ordningen. Det forslag arbejder de på i øjeblikket, og vi forventer, at de kan fremlægge en status for arbejdet på den omtalte teaterkonference.

Kl. 14.15

Ideen i omlægningen for landsdelsscenerne er, at scenerne med udgangspunkt i det lokale behov selv skruer deres abonnements- og rabatordninger sammen. Omlægningen af abonnementsordningen for landsdelsscenerne kan gennemføres uden ændringer i selve lovgivningen. I stedet skrives den nye ordning ind i de resultatkontrakter, som vi forhandler med scenerne og de regionale tilskudsydere om i øjeblikket, og som jeg vil vende tilbage til.

I forhold til situationen i resten af landet har Kulturministeriet modtaget et forslag til en ny ordning, der kan styrke samarbejdet mellem de aktører, der tegner teaterbilledet uden for de store byer, det være sig egnsteatre, teaterforeninger og kulturhuse, og det forslag vil jeg se nærmere på i den kommende tid.

Fra andre sider, f.eks. Teaterrådet, er det foreslået at nedlægge abonnementsordningen og anvende midlerne til direkte produktionstilskud til teatrene. Det synes regeringen ikke at tiden er moden til nu. Der er fortsat behov for at øre-

mærke midler til at give publikum en direkte rabat og til at sikre samarbejdet mellem de forskellige teateraktører, men rammerne skal være så fleksible, at ordningerne løbende kan tilpasses publikum og dermed teatrenes behov.

Socialdemokratiets forslag om abonnementsordningen handler om, at en del af midlerne rettes mod rabatter til børn og unge. Det er jeg ikke uenig i, det er netop et af de formål, vi ønsker at fastholde i de nye ordninger, men der er altså ikke noget nyt i det, for sådan er ordningen allerede i dag.

Et andet forslag fra Socialdemokratiet er, at amterne skal stå for formidlingen og administrationen af midlerne i ordningen. Sådan er det også i dag.

På teaterkonferencen i juni ser jeg frem til at diskutere forslag om en abonnementsordning i hovedstadsområdet og i resten af landet med teatermiljøet. De amtslige parter skal naturligvis også inddrages i diskussionen. Først herefter synes jeg, det vil være relevant at forholde sig til selve det politiske indhold i loven.

Man skal også bare huske på, at det jo ikke er al udvikling, der nødvendigvis kræver ændringer i selve teaterlovteksten. Jeg har i den seneste tid sat en række tiltag i gang, f.eks. har jeg sammen med Dansk Folkeparti arbejdet med initiativer for den moderne dans. De vil blive offentliggjort meget snart.

Nye 4-års-aftaler mellem Kulturministeriet og landsdelsscenerne i Århus, Odense og Aalborg og landsdelssceneamterne Århus Amt, Fyns Amt og Nordjyllands Amt er ved at blive færdiggjorte. Som noget nyt, og det er helt nyt, har jeg bedt de tre landsdelsscener om at udarbejde og udtænke en fælles vision og en fælles mission for de tre scener. De tre landsdelsscener skal hver have en selvstændig profil som regions kulturelle fyrtårn, og de skal indbyrdes konkurrere med hinanden som selvstændigt producerende teaterhuse for at vise og udvikle teaterkunsten. Samtidig har jeg lagt vægt på, at landsdelsscenerne også fælles formulerer deres rolle i det samlede teaterbillede og samlet fremstår som en afgørende faktor i det samlede teaterliv i Danmark.

Endelig er landsdelsscenerne også en væsentlig del af vores fælles fysiske kulturarv. Vi skal værne om vore historiske bygninger, og jeg har i forbindelse med de nye landsdelsscenaftaler valgt at forhøje det statslige anlægstilskud til vedligeholdelse af de smukke og stemningsfulde teaterbygninger. Jeg ventner mig samlet meget